

ตัวชี้วัดเชิงเศรษฐกิจของวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2553 และแนวโน้ม ปี 2554

บทที่ 3

บทที่ 3

ตัวชี้วัดเชิงเศรษฐกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2553 และแนวโน้ม ปี 2554

3.1 การบริโภคภาคเอกชน (Private Consumption by SMEs)

3.1.1 สถานการณ์การบริโภคภาคเอกชนของประเทศ

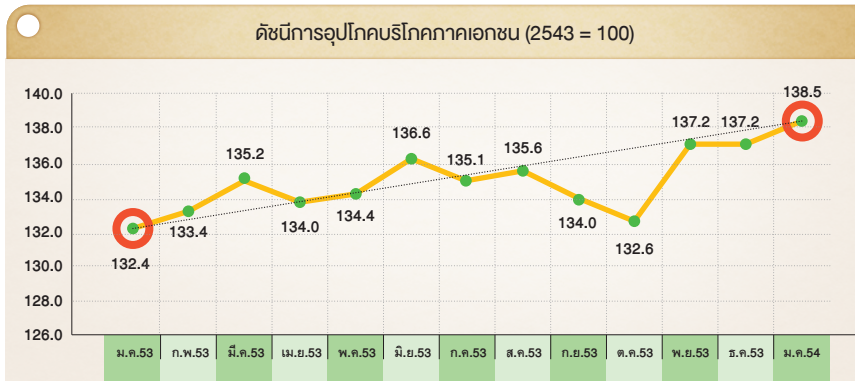
สถานการณ์ด้านการบริโภคของประเทศไทยในปี 2553 นั้น สามารถสะท้อนให้เห็นได้จากดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ซึ่งในปี 2553 มีแนวโน้มการปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในช่วงเดือนมกราคม 2553 - เดือนมิถุนายน 2553 แต่ในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปี 2553 มีแนวโน้มปรับตัวลดลง และปรับตัวเพิ่มขึ้นอีกครั้งในไตรมาสที่ 4 ของปี 2553 ต่อเนื่องถึงต้นปี 2554 โดยในเดือนมกราคม 2554 ขยายตัวร้อยละ 4.65 เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน โดยเครื่องใช้ในทุกหมวดทั้งสินค้าคงทนและไม่คงทนยังขยายตัวในเกณฑ์ดีจากกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้นตามเศรษฐกิจที่ขยายตัวต่อเนื่อง สำหรับภาครัฐบาลยังคงมีบทบาทในการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนเดือนมกราคม 2554 ปรับตัวดีขึ้นจากเดือนก่อนร้อยละ 0.95

ภาพรวมการบริโภคภาคเอกชนปี 2553 ขยายตัวได้ดีแม้จะได้รับผลกระทบจากความไม่สงบทางการเมืองและสถานการณ์อุทกภัย สะท้อนได้จากดัชนีการบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวร้อยละ 5.9 จากที่หดตัวร้อยละ 2.5 ในปีก่อน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากรายได้เกษตรกรที่อยู่ในเกณฑ์ดี อัตราการว่างงานและอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้การบริโภคสินค้าคงทนโดยเฉพาะในกลุ่มยานยนต์ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้คาดว่า การบริโภคภาคเอกชนจะยังเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยที่สำคัญในระยะต่อไปตามแนวโน้มรายได้ของภาคครัวเรือนที่คาดว่าจะยังอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อยของดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในเดือนมกราคม 2554 ยังคงขยายตัวได้ดีในทุกองค์ประกอบ โดยการจับเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ และการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวต่อเนื่องเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน ขณะเดียวกันปริมาณการจำหน่ายยานยนต์ได้ทำสถิติยอดจำหน่ายสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในเดือนมกราคมนี้ ตามการจำหน่ายรถยนต์นั่งขนาดเล็ก รถยนต์ประหยัดพลังงาน (Eco Car) และรถยนต์เชิงพาณิชย์ สอดคล้องกับการขยายตัวของสินเชื่อรถยนต์ โดยมีคำสั่งซื้อที่รอส่งมอบอยู่อีกประมาณ 1 - 3 เดือน

ภาพที่ 3.1 ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

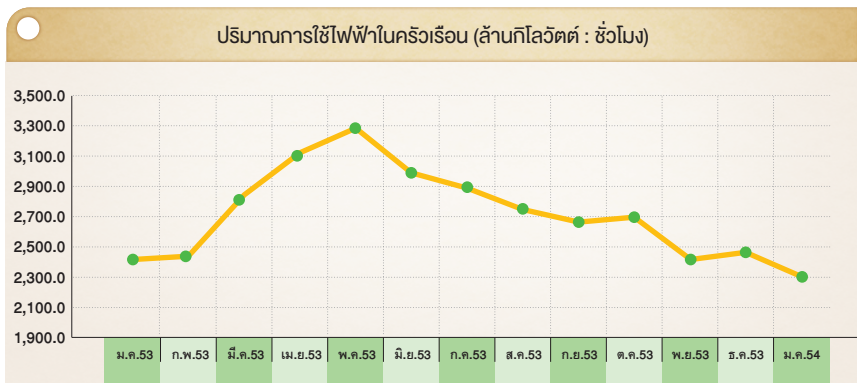
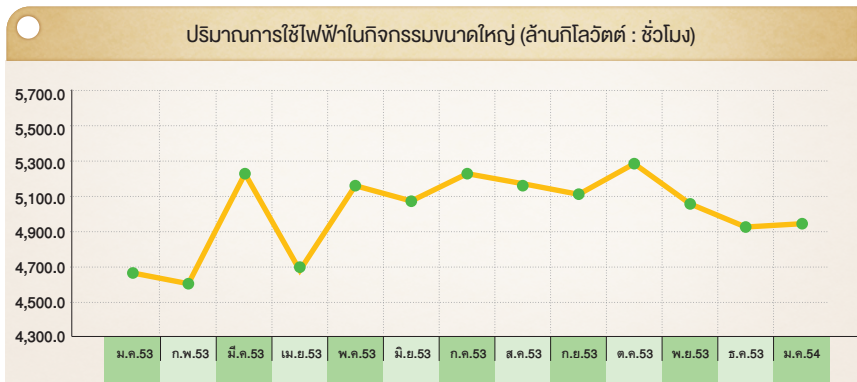
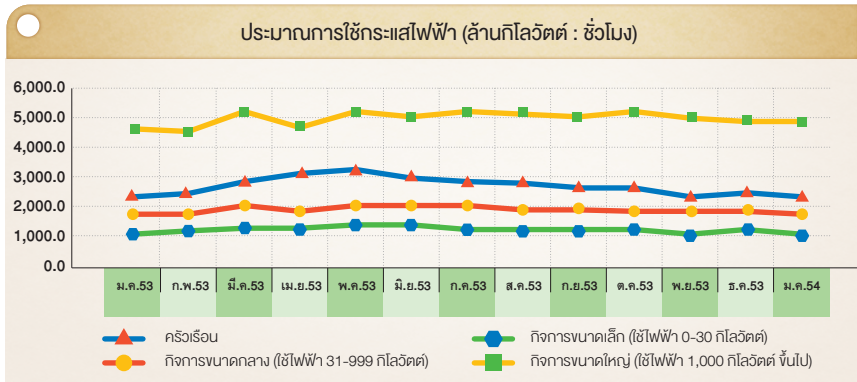
ปริมาณการใช้ไฟฟ้า

รูปแบบของปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้าสำหรับที่อยู่อาศัยมีลักษณะเป็นฤดูกาล เมื่อพิจารณาการใช้ไฟฟ้าจำแนกตามหน่วยต่างๆ พบว่า กิจการขนาดใหญ่มีปริมาณการใช้ไฟฟ้าในระดับสูง แต่มีแนวโน้มปรับตัวลดลงนับตั้งแต่ช่วงครึ่งปีหลังของปี 2553 ขณะที่กิจการขนาดกลางและขนาดเล็กมีปริมาณการใช้ไฟฟ้าค่อนข้างทรงตัวแต่ก็มีแนวโน้มปรับตัวลดลงในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2553 เช่นกัน ส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนตลอดทั้งปีพบว่าแนวโน้มการใช้ไฟฟ้าปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงเดือนมิถุนายน 2553 - ธันวาคม 2553 รวมไปถึงเดือนมกราคม 2554 ที่ปรับตัวลดลงเช่นกันเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2553

ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของกิจการขนาดใหญ่ และปริมาณการใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนเป็นตัวชี้วัดการอุปโภคไฟฟ้าได้เป็นอย่างดี เนื่องจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าของทั้ง 2 หน่วยรวมกันมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 71.2 ของการใช้ไฟฟ้าทั้งประเทศ อย่างไรก็ตามต้นทุนการใช้ไฟฟ้ามีความแปรผันโดยตรงกับระดับราคาน้ำมัน ดังนั้น แรงกดดันจากต้นทุนราคาน้ำมันจึงส่งผลถึงต้นทุนของครัวเรือนและกิจกรรมการผลิตทุกระดับด้วย แม้ว่าสถิติจะบ่งชี้ว่าการบริโภคไฟฟ้ามีทิศทางลดลงก็ตามแต่การบริโภคไฟฟ้าเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและจำเป็น ซึ่งต้นทุนที่เพิ่มขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อกำไร หรือรายได้ของหน่วยกิจกรรมต่างๆ

ภาพที่ 3.2 ปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้า จำแนกตามขนาด

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

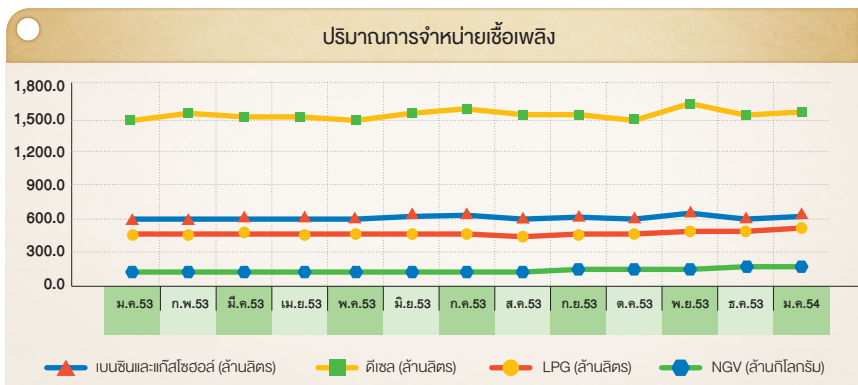
ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ดัชนีหมวดเชื้อเพลิง

องค์ประกอบของดัชนีหมวดเชื้อเพลิงประกอบไปด้วย ปริมาณการจำหน่ายเชื้อเพลิงชนิดต่างๆ ได้แก่ เบนซินและแก๊สโซฮอล์ (ลิตร) ดีเซล (ลิตร) LPG (ลิตร) และ NGV (ล้านกิโลกรัม) โดยดัชนีหมวดการบริโภคเชื้อเพลิงของประเทศในปี 2553 มีทิศทางและแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น โดยในช่วง 2 เดือนแรกของ ปี 2553 (มกราคม - กุมภาพันธ์) ปรับตัวเพิ่มขึ้น ต่อมาในช่วง มีนาคม - พฤษภาคม 2553 มีแนวโน้มปรับตัวลดลง แต่ได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นอีกในเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2553 และหลังจากนั้นมีทิศทางที่ผันผวนจนถึงต้นปี 2554 สถานการณ์ดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่รัฐบาลได้ประกาศยกเลิกมาตรการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน ณ สิ้นเดือนมกราคม 2552 ที่ผ่านมา เพื่อส่งเสริมการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงาน และสนับสนุนทางเลือกจากพืชการเกษตรในประเทศ ลดการพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันดิบจากต่างประเทศ ตลอดจนรักษาเสถียรภาพในภาคการคลังและระบบเศรษฐกิจ

ภาพที่ 3.3 คีชนีหมวดเชื้อเพลิง จำแนกตามประเภทเชื้อเพลิง

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาแนวโน้มปริมาณการจำหน่ายเชื้อเพลิงแต่ละประเภท พบว่า NGV และ LPG เป็นเชื้อเพลิงที่มีแนวโน้มการจำหน่ายปรับตัวในทิศทางที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับเชื้อเพลิงประเภทอื่นๆ ขณะที่ปริมาณการจำหน่ายน้ำมันดีเซลยังคงทรงตัวต่อเนื่องมาโดยตลอด ซึ่งส่งผลให้ดัชนีหมวดเชื้อเพลิงรวมมีการปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น

ปริมาณการใช้พลังงานทางเลือกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปริมาณการใช้แก๊สโซฮอล์ และไบโอดีเซลมีอัตราการขยายตัวสูงเนื่องจากฐานการใช้ที่ต่ำมาก เช่นเดียวกับการใช้ก๊าซธรรมชาติที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ในขณะที่ปริมาณการใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมชนิดอื่นๆ มีแนวโน้มทรงตัว ซึ่งสะท้อนพฤติกรรมการใช้ของประชาชนที่ปรับเปลี่ยนไปสู่พลังงานทางเลือกที่มีราคาถูกกว่าราคาน้ำมันเบนซินและดีเซลที่ราคายังสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้โครงสร้างการใช้พลังงานในสาขาเศรษฐกิจต่างๆ มีความสมดุลขึ้น

มูลค่าการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ราคาคงที่

การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคปรับตัวเพิ่มขึ้นมาก โดยในเดือนมกราคม 2554 มีมูลค่าการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคจำนวน 1,246.5 ล้านดอลลาร์ สรอ. ซึ่งขยายตัวร้อยละ 21.99 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยสินค้าที่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้น อาทิ ผลิตภัณฑ์นม ผักและผลไม้ อาหารอื่นๆ กาแฟและชา เครื่องดื่มอื่นๆ นาฬิกาและเครื่องประดับ เครื่องใช้ในครัวเรือน เป็นต้น

ภาพที่ 3.4 การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ราคาคงที่ ปี 2543

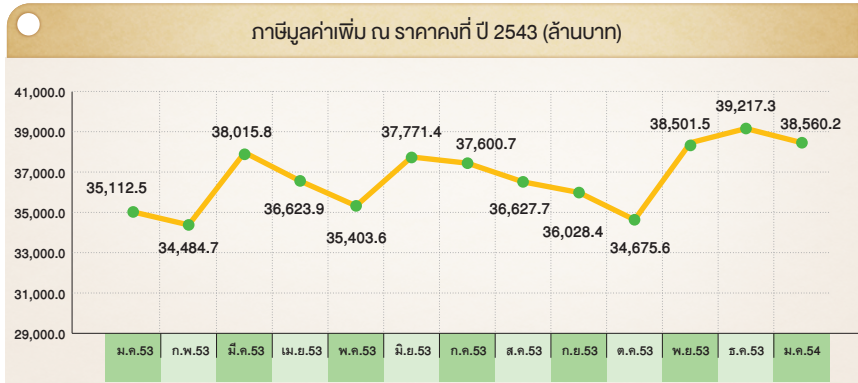
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่

จากสถิติการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในช่วงระหว่าง มกราคม 2553 - มกราคม 2554 พบว่า ทิศทางและแนวโน้มของการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นแต่ในช่วง ไตรมาส 3 ของปี 2553 ปรับตัวลดลงโดยลดลงต่ำสุดในเดือน ตุลาคม 2553 จากนั้นกลับมาปรับตัวเพิ่มขึ้นอีกครั้งในไตรมาสที่ 4 ซึ่งเห็นได้จากยอดการเก็บภาษี ณ มกราคม 2553 อยู่ที่จำนวน 35,112.5 ล้านบาท ขณะที่ในเดือน มกราคม 2554 ยอดการเก็บภาษีอยู่ที่จำนวน 38,560.2 ล้านบาท โดยมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นของการจัดเก็บภาษีคิดเป็นร้อยละ 9.82 ซึ่งสะท้อนให้เห็นการบริโภคของภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ปรับตัวดีขึ้นนั่นเอง

ภาพที่ 3.5 ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาครั้งที่ 2543

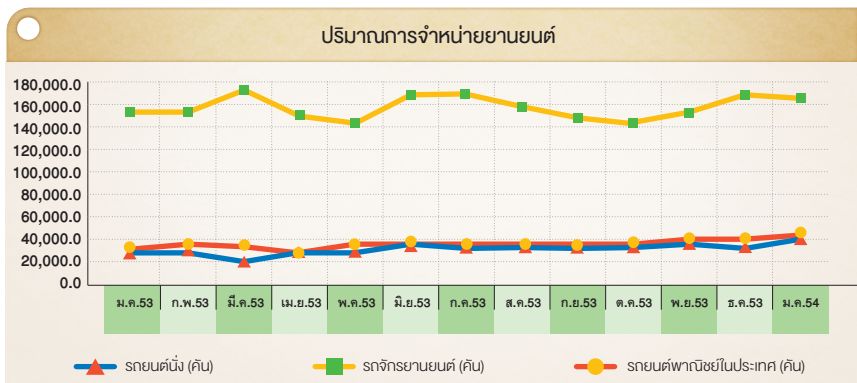
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย
ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ดัชนีหมวดยานยนต์

ดัชนีหมวดยานยนต์สามารถเป็นเครื่องมือสะท้อนอำนาจซื้อของผู้บริโภคที่ติดอีกชนิดหนึ่ง โดยดัชนีหมวดยานยนต์ในภาพรวมมีทิศทางและแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันปริมาณการจำหน่ายยานยนต์ได้ทำสถิติยอดจำหน่ายสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในเดือนมกราคม 2554 ซึ่งเป็นผลมาจากการจำหน่ายรถยนต์นั่งขนาดเล็ก รถยนต์ประหยัดพลังงาน (Eco Car) และรถยนต์เชิงพาณิชย์เป็นหลัก สอดคล้องกับการขยายตัวของสินเชื่อรถยนต์ อีกทั้งยังคงมียอดคำสั่งซื้อที่รอส่งมอบอยู่อีกประมาณ 1 - 3 เดือน

ภาพที่ 3.6 ดัชนีหมวดยานยนต์ จำแนกตามประเภท

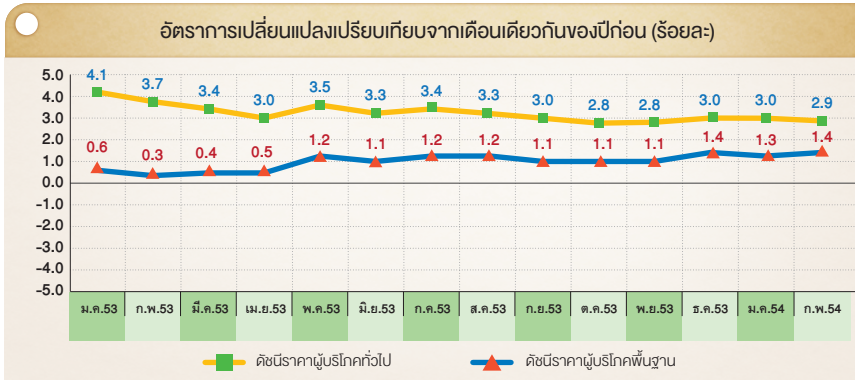
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

แรงกดดันต่อการบริโภคเอกชน

แรงกดดันจากภาวะเงินเฟ้อจะส่งผลกระทบต่ออำนาจซื้อที่แท้จริงของผู้บริโภค ซึ่งอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในเดือนกุมภาพันธ์ 2554 ชะลอตัวลงเล็กน้อยจากร้อยละ 3.0 ของเดือนที่แล้ว มาอยู่ที่ร้อยละ 2.9 ตามราคาอาหารสดจากผลของฐานสูง เนื่องจากราคาผักและผลไม้ในระยะเดียวกันของปีก่อนเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วจากผลของสภาพอากาศร้อนและแห้งแล้ง แม้ว่าราคาพลังงานเร่งตัวขึ้นจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงตามราคาในตลาดโลก สำหรับอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเร่งตัวขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 1.4 ตามการส่งผ่านต้นทุนที่สูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมาไปยังราคาสินค้าโดยเฉพาะเครื่องประกอบอาหารและอาหารสำเร็จรูป

ภาพที่ 3.7 ดัชนีราคาผู้บริโภค ระหว่าง มกราคม 2553 – กุมภาพันธ์ 2554

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม (Thai Industries Sentiment Index: TISI)

ภาพสะท้อนการบริโภคภาคเอกชน จากมุมมองของผู้ผลิตในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม ดังนี้

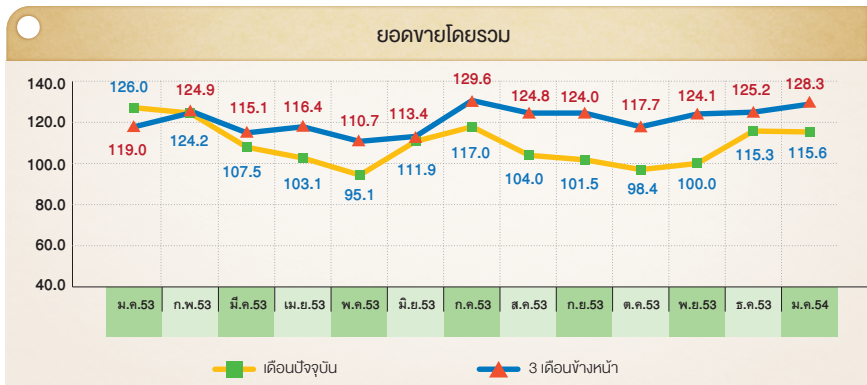
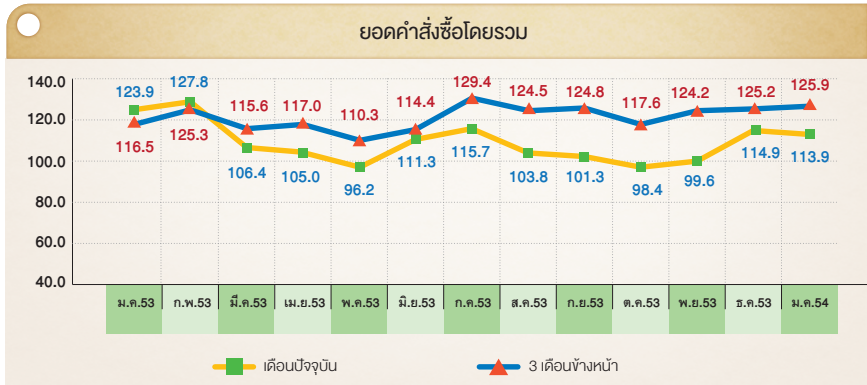
1) องค์กรประกอบด้านยอดคำสั่งซื้อโดยรวม

เมื่อพิจารณาความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรมด้านยอดคำสั่งซื้อโดยรวมระหว่าง มกราคม 2553 - มกราคม 2554 พบว่า ความเชื่อมั่นด้านยอดคำสั่งซื้อโดยรวมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยังอยู่ในเกณฑ์ที่ดี แม้ว่าจะมีทิศทางการปรับตัวลดลงตั้งแต่ต้นปี 2553 เป็นต้นมา กล่าวคือ ยังคงมีค่าดัชนีอยู่ในระดับสูงกว่าค่าฐานที่ 100 เป็นจำนวน 10 เดือน จาก 13 เดือนที่ผ่านมา จะมีเพียงค่าดัชนีในเดือนพฤษภาคม ตุลาคม และ พฤศจิกายน เท่านั้นที่ค่าดัชนีอยู่ต่ำกว่าค่าฐานที่ 100

เช่นเดียวกันกับดัชนีด้านยอดขายโดยรวมที่มีระดับทิศทางการเคลื่อนไหว และแนวโน้มสอดคล้องกับดัชนียอดคำสั่งซื้อโดยรวม ซึ่งดัชนีทั้ง 2 องค์กรประกอบนี้มีความใกล้เคียงกันมาก โดยในเดือนมกราคม 2554 ดัชนีด้านยอดคำสั่งซื้อโดยรวมปรับตัวลดลงจากเดือนก่อน โดยเป็นการปรับลดลงขององค์กรประกอบด้านยอดคำสั่งซื้อในต่างประเทศ ขณะที่ดัชนีด้านยอดขายโดยรวมปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากเดือนก่อน ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มขึ้นขององค์กรประกอบด้านยอดขายภายในประเทศ

ภาพที่ 3.8 ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม ด้านยอดคำสั่งซื้อโดยรวมและยอดขายโดยรวม
ระหว่าง มกราคม 2553 – มกราคม 2554

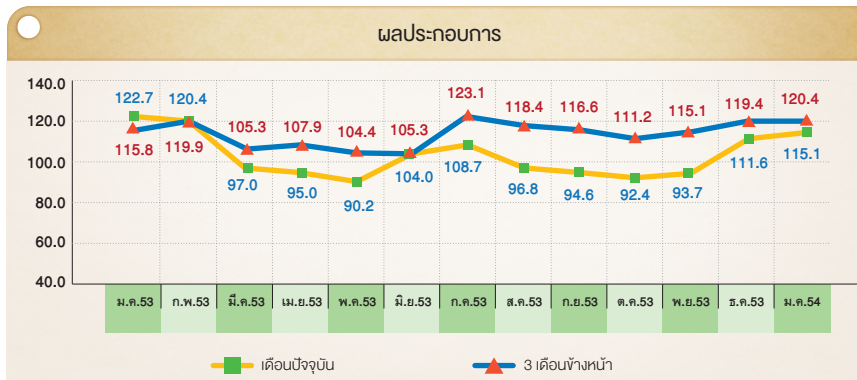
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2) องค์ประกอบด้านผลประกอบการ

จากภาพที่ 3.9 เมื่อพิจารณาดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรมองค์ประกอบด้านผลประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมมีความเชื่อมั่นลดลง ซึ่งเห็นได้จากค่าดัชนีความเชื่อมั่นด้านผลประกอบการที่มีแนวโน้มปรับตัวลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปี 2553 เป็นต้นมา แต่อย่างไรก็ตามในช่วงปลายปี 2553 ไปจนถึงต้นปี 2554 มีการปรับตัวเพิ่มขึ้น ซึ่งแนวโน้มดังกล่าวมีทิศทางสอดคล้องกับดัชนียอดคำสั่งซื้อโดยรวมและยอดขายโดยรวม แต่มีค่าอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า ดังภาพที่ 3.10 โดยในเดือน ธันวาคม 2553 ถึง มกราคม 2554 ความเชื่อมั่นด้านผลประกอบการ ยอดคำสั่งซื้อโดยรวม และยอดขายโดยรวม มีทิศทางและแนวโน้มที่สอดคล้องใกล้เคียงกันมาก รวมทั้งค่าความเชื่อมั่นที่อยู่ในระดับสูง ซึ่งสะท้อนภาพความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ที่เห็นว่ายอดคำสั่งซื้อทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศอยู่ในภาวะที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการฟื้นตัวของสภาวะเศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่ยังคงมีความกังวลต่อสถานการณ์ทางการเมือง

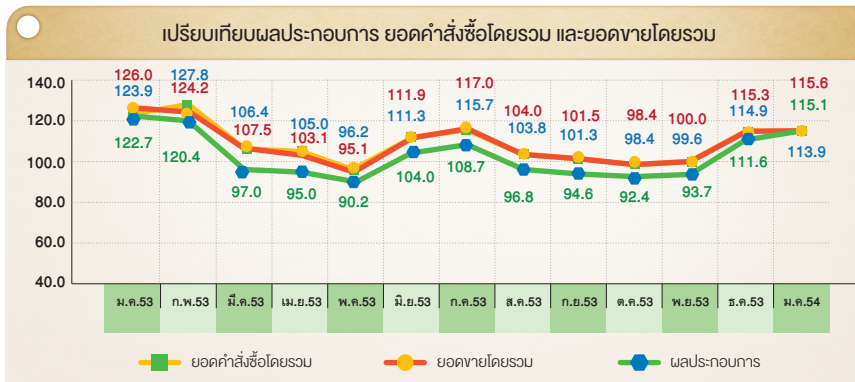
ภาพที่ 3.9 ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม ด้านผลการประกอบ
ระหว่าง มกราคม 2553 – มกราคม 2554

ที่มา : สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาพที่ 3.10 เปรียบเทียบดัชนีด้านผลประกอบการ ยอดคำสั่งซื้อโดยรวม และยอดขายโดยรวม
ระหว่าง มกราคม 2553 – มกราคม 2554

ที่มา : สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3.1.2 สถานการณ์การบริโภคภาคเอกชนของ SMEs

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการ

1) องค์กรประกอบด้านยอดขาย

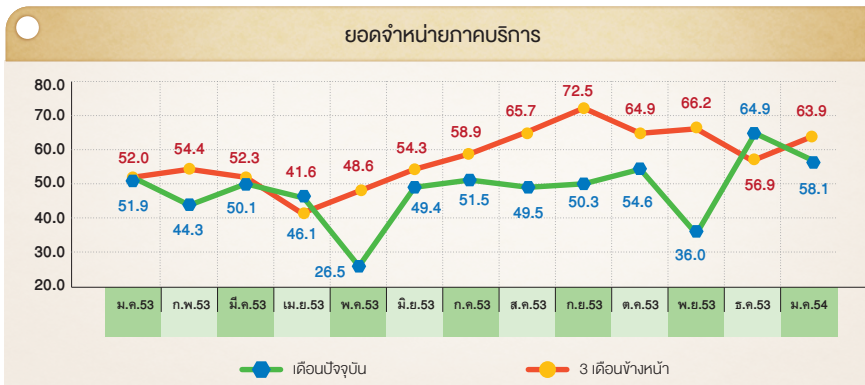
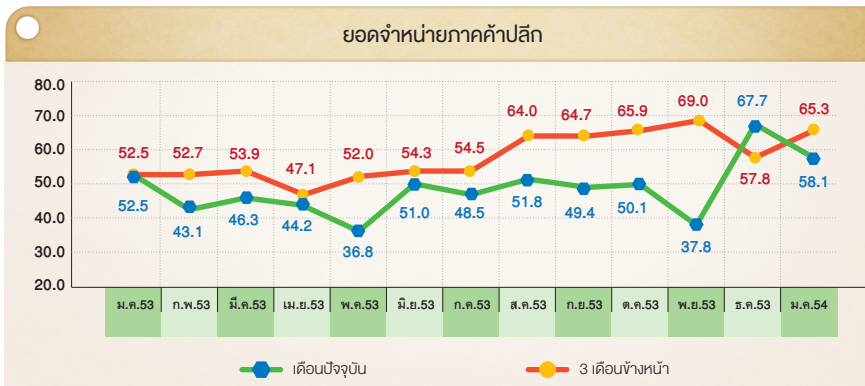
เมื่อพิจารณาความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการด้านยอดขายของกิจการระหว่างเดือนมกราคม 2553 - มกราคม 2554 พบว่า ความเชื่อมั่นโดยรวมด้านยอดขายของผู้ประกอบการในปี 2553 อยู่ในเกณฑ์ไม่ตึง เนื่องจากค่าดัชนีต่ำกว่าค่าฐานที่ 50 แต่ความเชื่อมั่นดังกล่าวมีแนวโน้มปรับตัวในทิศทางที่เพิ่มขึ้นแต่ยังคงมีลักษณะค่อนข้างผันผวน ตั้งแต่ไตรมาสที่ 3/2553 ต่อเนื่องถึงต้นปี 2554 ผู้ประกอบการไม่มีความเชื่อมั่นด้านยอดขายของตน อย่างไรก็ตามในช่วงปลายปี 2553 ใกล้เคียงกาลปีใหม่จนถึงเดือนมกราคม 2554 ดัชนีความเชื่อมั่นด้านยอดขายปรับตัวเพิ่มขึ้นสูงและมีค่าดัชนีอยู่ในระดับเกินกว่าค่าฐานที่ 50 สองเดือนติดต่อกันตามการบริโภคของประชาชนทั้งในส่วนของภาคการค้าและภาคการบริการที่เพิ่มขึ้น

ในช่วงเดือน พ.ค. 2553 เป็นเดือนที่ค่าดัชนีความเชื่อมั่นลดลงต่ำที่สุด เนื่องจากสถานการณ์ความรุนแรงทางการเมือง จากการชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ที่มีการชุมนุมอยู่บริเวณแยกราชประสงค์ ซึ่งถือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและการค้าของกรุงเทพมหานคร สถานการณ์ดังกล่าวล้วนสร้างความกังวลใจต่อทั้งผู้ประกอบการ และประชาชนเป็นอย่างมาก ส่งผลให้หลายประเทศประกาศเตือนประชาชนของตนเองระมัดระวังในการเดินทางเข้าประเทศไทยส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในประเทศไทยมีจำนวนลดลง อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการเริ่มมีความเชื่อมั่นในทิศทางที่เพิ่มขึ้น ในช่วงเดือนสิงหาคม 2553 โดยค่าดัชนีปรับตัวเพิ่มขึ้นสูงเกินระดับค่าฐานที่ 50 อีกครั้ง เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมมีการขยายตัวในระดับที่ดีขึ้น การบริโภคภายในประเทศปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ในเดือนพฤศจิกายน 2553 ปรับตัวลดลงต่ำสุดเป็นครั้งที่ 2 รองจากเดือนพฤษภาคม 2553 อีกครั้ง เนื่องจากสถานการณ์น้ำท่วมในหลายพื้นที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่ออกสู่ตลาดลดลง และส่งผลเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมค่อนข้างมาก หลังจากนั้นปรับตัวเพิ่มขึ้นสูงในเดือนธันวาคม 2553 เนื่องจากอยู่ในช่วงเทศกาลคริสต์มาสและเทศกาลปีใหม่ มีผลให้ประชาชนมีการจับจ่ายใช้สอยเพื่อซื้อของขวัญของฝากและการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเพิ่มมากขึ้นกว่าปกติ ส่งผลให้ยอดจำหน่ายและกำไรของผู้ประกอบการในเดือนนี้ปรับตัวเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก

ความเชื่อมั่นด้านยอดขายจำหน่ายในปี 2554 ยังคงอยู่ในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากผู้ประกอบการเห็นว่า มีปัจจัยบวกจากมาตรการประชาชีวะวัฒน์ 9 ข้อ ที่รัฐบาลให้เป็นของขวัญปีใหม่แก่ประชาชน ส่งผลด้านจิตวิทยาเชิงบวกกับประชาชน มีผลให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นด้านการใช้จ่ายมากขึ้น รวมทั้งสถานการณ์เศรษฐกิจภาพรวมยังคงมีการปรับตัวดีขึ้นชัดเจนอย่างต่อเนื่อง การส่งออกยังคงขยายตัวได้ในระดับสูงต่อเนื่อง

ภาพที่ 3.11 ดัชนีความเชื่อมั่นด้านยอดขายระหว่าง มกราคม 2553 – มกราคม 2554

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2) องค์กรประกอบด้านกำไร

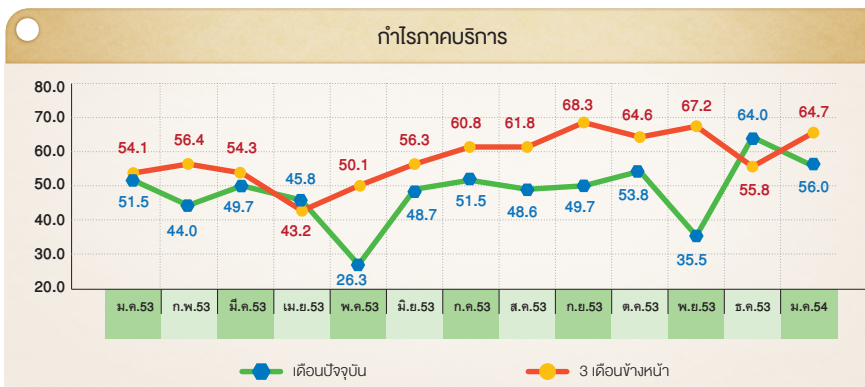
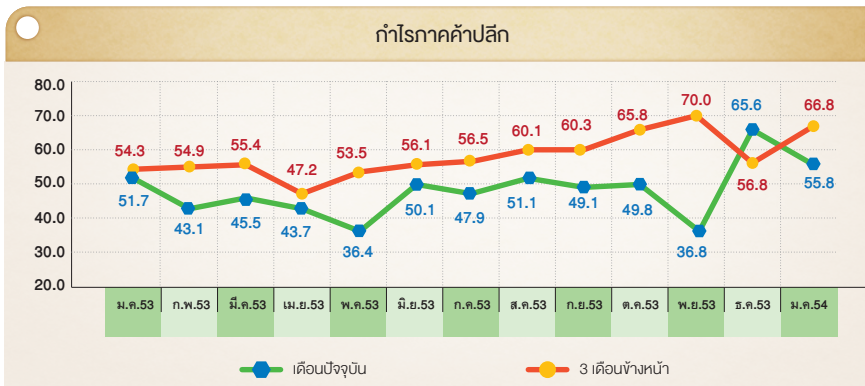
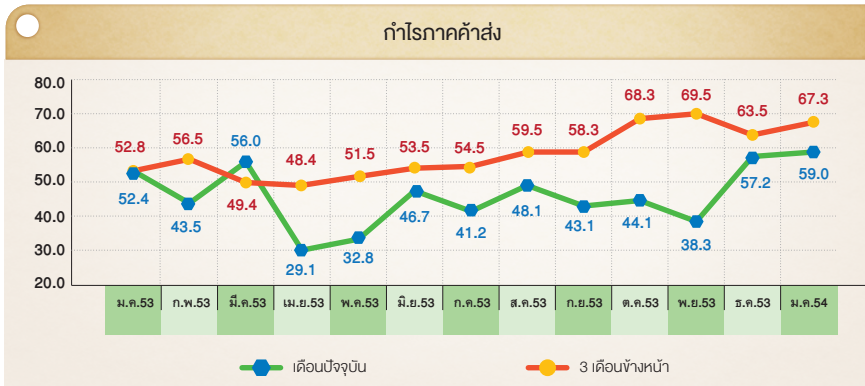
ดัชนีความเชื่อมั่นด้านกำไรไม่มีระดับ ทิศทาง และแนวโน้มสอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นด้านยอดจำหน่าย แต่ระดับความเชื่อมั่นด้านกำไรจะต่ำกว่าเล็กน้อย เนื่องจากด้านกำไรจะได้รับอิทธิพลจากต้นทุนเป็นปัจจัยกระทบเพิ่มเติมด้วย

เมื่อเปรียบเทียบดัชนีความเชื่อมั่นด้านยอดจำหน่ายและกำไรในภาคการค้าและการบริการ พบว่า ในระหว่างปี 2553 ดัชนีทั้ง 2 องค์กรประกอบมีทิศทางสอดคล้องใกล้เคียงกันมาก (In Line) จนเกือบจะเป็นเส้นเดียวกัน แต่ยังคงมีระยะห่าง (Gap) ระหว่างกันบ้างเล็กน้อย ซึ่งเป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจในประเทศที่มีสัญญาณการปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง และสะท้อนต่อความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการด้านกำไรและด้านยอดจำหน่ายเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน แม้ว่า จะลดลงต่ำสุดในช่วงเดือนพฤษภาคม และพฤศจิกายนของปี 2553 ก็ตาม

ดังจะเห็นได้จากภาพที่ 3.13 โดยในเดือนพฤษภาคม 2553 ดัชนีได้ปรับตัวลดลงต่ำสุดในรอบปี สาเหตุเนื่องมาจากสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง และการชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ตั้งแต่เดือนมีนาคม ที่มีการชุมนุมที่ยืดเยื้อมาจนถึงเดือนพฤษภาคม และทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็นลำดับจนก่อให้เกิดการจลาจลขึ้นในช่วงกลางเดือนพฤษภาคม ทำให้ภาครัฐต้องประกาศเคอร์ฟิว สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่น และการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการในพื้นที่ที่ประกาศเคอร์ฟิวเป็นอย่างมาก หลังจากนั้นดัชนีปรับตัวดีขึ้นในเดือนมิถุนายน - เดือนตุลาคม 2553 และปรับตัวลดลงต่ำอีกครั้งในเดือนพฤศจิกายน 2553 เนื่องจากสถานการณ์น้ำท่วมในหลายพื้นที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่ออกสู่ตลาดลดลง และส่งผลเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมค่อนข้างมาก แต่ในเดือนธันวาคม 2553 ค่าดัชนีก็กลับมาเพิ่มขึ้นอีกครั้งโดยเพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบปี เนื่องจากอยู่ในช่วงเทศกาลคริสต์มาส และเทศกาลปีใหม่ ส่งผลให้ประชาชนมีการจับจ่ายใช้สอยเพื่อซื้อของขวัญของฝากและการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเพิ่มมากขึ้นกว่าปกติ ส่งผลให้ยอดจำหน่ายและกำไรของผู้ประกอบการในเดือนนี้ปรับตัวเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก ขณะที่ในปี 2554 ค่าดัชนีปรับตัวลดลงอีกแต่ยังคงมีค่าเกินกว่าค่าฐานที่ 50 โดยมีปัจจัยบวก ได้แก่ มาตรการประชานิยม 9 ข้อ ที่รัฐบาลให้เป็นของขวัญปีใหม่แก่ประชาชน ซึ่งส่งผลด้านจิตวิทยาเชิงบวกกับประชาชน ส่งผลให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นด้านการใช้จ่ายมากขึ้น

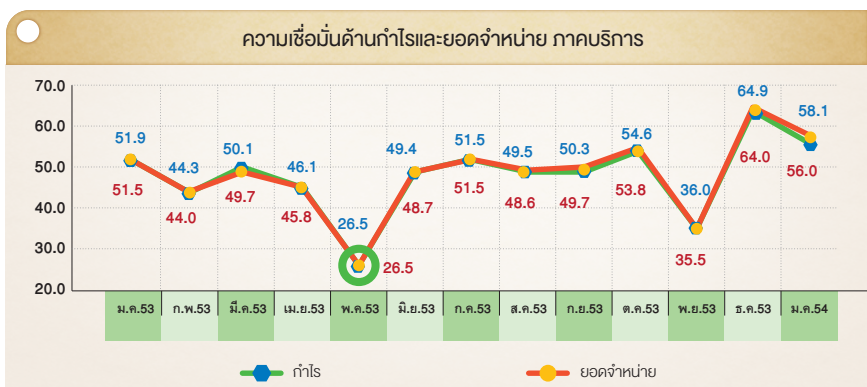
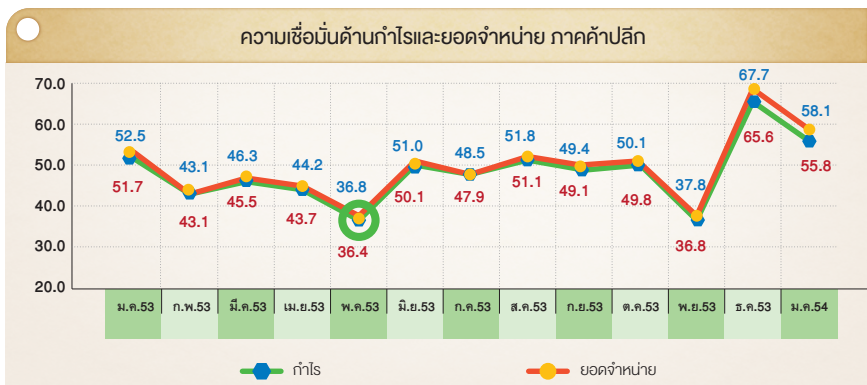
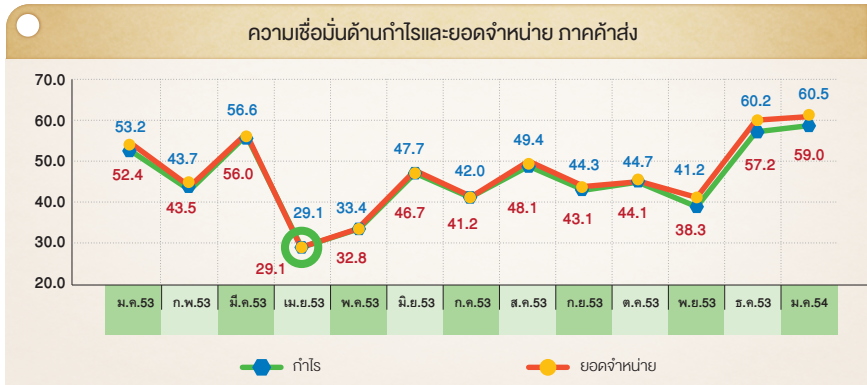

ภาพที่ 3.12 ดัชนีความเชื่อมั่นด้านกำไร ระหว่าง มกราคม 2553 – มกราคม 2554

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาพที่ 3.13 เปรียบเทียบดัชนีความเชื่อมั่นด้านกำไรและยอดจำหน่าย ระหว่าง มกราคม 2553 – มกราคม 2554

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3.2 การลงทุนภาคเอกชน (Investment by SMEs)

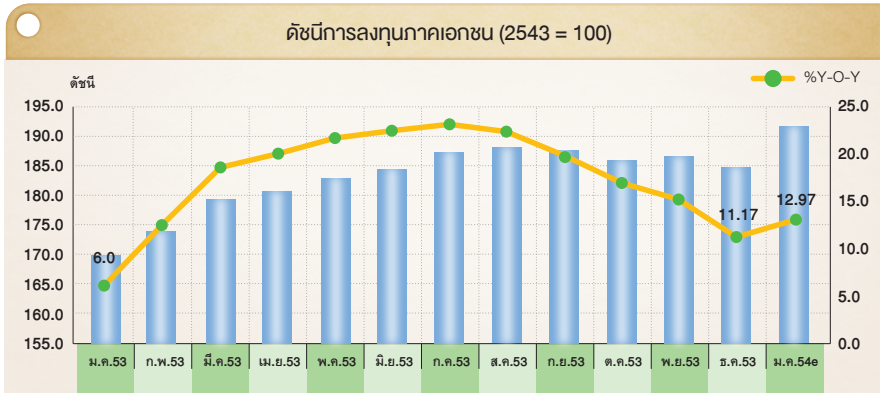
3.2.1 สถานการณ์การลงทุนภาคเอกชน

การรายงานสถานการณ์การลงทุนในส่วนนี้ เป็นการนำปัจจัยชี้วัดมาวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อสะท้อนภาพการลงทุนของประเทศในปี 2553 และแนวโน้มปี 2554 โดยปัจจัยดังกล่าว ประกอบไปด้วย

การลงทุนภาคเอกชน

ภาพรวมปี 2553 ดัชนีการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 17.8 เป็นการขยายตัวทั้งหมดก่อสร้าง และหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ แม้ส่วนหนึ่งจะเป็นผลจากฐานต่ำในปีก่อน ซึ่งได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลก แต่อีกส่วนหนึ่งเป็นผลของการขยายตัวของอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศที่ทำให้อัตราการใช้กำลังการผลิตในหลายอุตสาหกรรมปรับสูงขึ้น ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยยังคงอยู่ในระดับต่ำ และความเชื่อมั่นของนักธุรกิจทั้งในปัจจุบันและอีก 3 เดือนข้างหน้าปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลักษณะเช่นนี้เอื้อต่อการลงทุนและนำเข้าเครื่องจักรเพื่อขยายกำลังการผลิต สำหรับแนวโน้มการลงทุนในระยะต่อไป คาดว่ายังขยายตัวได้ตามแผนการลงทุนของภาคธุรกิจที่ยังมีต่อเนื่องเพื่อรองรับความต้องการสินค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศที่มีการขยายไปยังตลาดใหม่ แต่จะขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง เนื่องจากฐานที่ปรับสูงขึ้น

ภาพที่ 3.14 ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน (2543 = 100) ประจำปี 2553 - มกราคม 2554

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ : E ประมาณการ โดยสมมติให้ข้อมูลที่ยังไม่มีในเดือนนี้เท่ากับข้อมูลในเดือนก่อน (ปรับฤดูกาลเฉลี่ยเคลื่อนที่)

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ในเดือนมกราคม 2554 การลงทุนมีการขยายตัวที่ร้อยละ 3.7 จากเดือนก่อน และเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อนขยายตัวร้อยละ 13.0 โดยการลงทุนภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้นตามการขยายตัวของเครื่องจักรการลงทุนทุกหมวด โดยเฉพาะการนำเข้าสินค้าทุนที่เร่งตัวขึ้นมากถึงร้อยละ 30.5 จากระยะเดียวกันปีก่อน ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการนำเข้าแท่นขุดเจาะน้ำมันและจากการนำเข้าเครื่องจักรเพื่อขยายกำลังการผลิตในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการส่งออกที่คำสั่งซื้อยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง อาทิ อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า นอกจากนี้ปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ในประเทศขยายตัวต่อเนื่องเช่นกันที่ร้อยละ 29.0 จากระยะเดียวกันปีก่อน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเร่งปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์รวมทั้งรายได้เกษตรกรและความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนการลงทุนในภาคก่อสร้างขยายตัวตามการก่อสร้างและซ่อมแซมที่อยู่อาศัยที่ได้รับความเสียหายจากน้ำท่วม

ตารางที่ 3.1 ดัชนีการลงทุนภาคเอกชนและเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชนปี 2552 - มกราคม 2554
(เบื้องต้น)

	2552	2553	2553				2554	
			ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ธ.ค.	ม.ค. ^P
ดัชนี	156.2	184.1	182.0	186.1	187.5	184.8	184.8	191.5
%Y-O-Y	-11.2	17.8	20.5	15.3	19.8	11.2	11.2	13.0
%Q-O-Q, %M-O-M	-	-	-	-	1.6	-1.5	-1.0	3.7
พื้นที่อนุญาตการก่อสร้างในเขตเทศบาล	16,342	18,477	9,039	9,438	4,740	4,698	1,492	1,513 ^P
เฉลี่ยเคลื่อนที่ย้อนหลัง 12 เดือน (พันตารางเมตร)	(-6.0%)	(13.1%)	(9.3%)	(16.9%)	(17.0%)	(16.8%)	(5.4%)	(5.0%) ^P
ปริมาณจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศ (พันตัน)	24,227	25,250	13,285	11,965	6,092	5,873	2,047	2,258 ^P
	(-2.4%)	(4.2%)	(9.6%)	(-1.1%)	(0.8%)	(-3.1%)	(-0.3%)	(4.4%) ^P
มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุน	1,172.0	1,464.0	703.4	760.6	385.8	374.7	123.0	139.2
ณ ราคาปี 2543 (พันล้านบาท)	(-15.9%)	(24.9%)	(29.5%)	(21.0%)	(27.1%)	(15.3%)	(13.8%)	(30.5%)
มูลค่าการจำหน่ายเครื่องจักรในประเทศ	490.9	652.0	309.4	342.3	170.3	172.0	59.7	n.a.
ณ ราคาปี 2543 (พันล้านบาท)	(-18.8%)	(32.8%)	(37.2%)	(29.1%)	(36.1%)	(22.9%)	(20.5%)	
ปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ ในประเทศ (พันคัน)	313.7	436.7	196.0	240.7	106.7	134.0	51.7	36.0
	(-19.2%)	(39.2%)	(44.7%)	(35.0%)	(39.5%)	(31.6%)	(29.8%)	(29.0%)

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ คือ % การเปลี่ยนแปลงจากรยะเดียวกันปีก่อน

P ตัวเลขเบื้องต้น

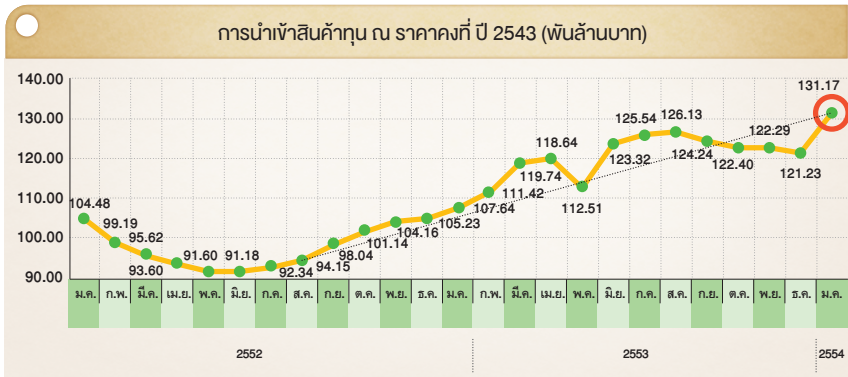
ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุน ณ ราคาคงที่ปี 2543 ระหว่างปี 2552 - มกราคม 2554

การนำเข้าสินค้าทุน สะท้อนถึงแนวโน้มของการลงทุนในประเทศที่มีการขยายการลงทุนเพิ่มขึ้นหรือไม่มี การขยายการลงทุน โดยในปี 2553 แนวโน้มของการนำเข้าสินค้าทุนปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2552 - เมษายน 2553 แต่ในเดือนพฤษภาคม 2553 ปรับตัวลดลง สาเหตุเนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง และการชุมนุมของกลุ่ม นปช. ตั้งแต่เดือนมีนาคม ที่มีการชุมนุมที่ยืดเยื้อมาจนถึงเดือนพฤษภาคมและเพิ่มความรุนแรงขึ้นจนก่อให้เกิดการจลาจลขึ้นในช่วงกลางเดือนพฤษภาคม ทำให้ภาครัฐต้องประกาศเคอร์ฟิว ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการในพื้นที่ที่ประกาศเคอร์ฟิวเป็นอย่างมาก

การนำเข้าสินค้าทุน ณ ราคาคงที่ ในเดือนมกราคม 2554 ขยายตัวร้อยละ 21.9 จากระยะเดียวกันปีก่อน เนื่องจากการลงทุนเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะการนำเข้าแท่นขุดเจาะน้ำมัน และอีกส่วนหนึ่งเป็นการนำเข้าเครื่องจักรเพื่อขยายกำลังการผลิตในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกที่คำสั่งซื้อยังมีอย่างต่อเนื่อง อาทิ อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า แสดงถึงการลงทุนในประเทศที่มีการขยายการลงทุนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการขยายตัวเพิ่มขึ้นของการบริโภคและการลงทุนภายในประเทศที่มีการขยายการลงทุน

ภาพที่ 3.15 การนำเข้าสินค้าทุน ณ ราคาคงที่ ปี 2543 ระหว่างปี 2552 – มกราคม 2554

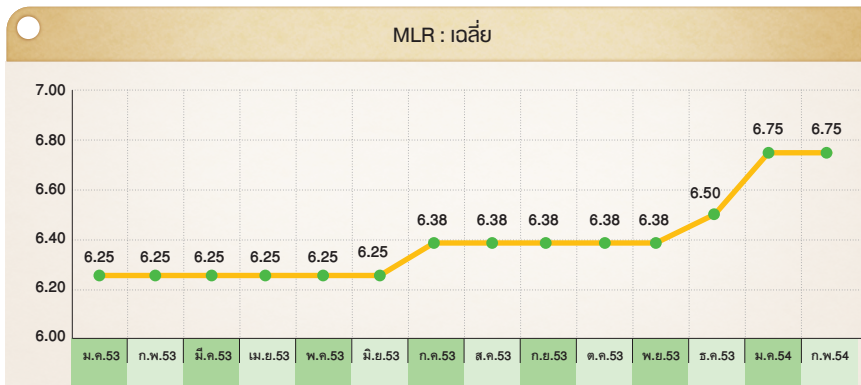

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย
 หมายเหตุ : P ตัวเลขเบื้องต้น
 ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ต้นทุนทางการเงิน (Cost of Funds) สะท้อนถึงประเภทแหล่งเงินทุนและต้นทุนที่นักลงทุนต้องเสียหากใช้แหล่งเงินทุนนั้นๆ โดยแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่ประกอบด้วย 4 แหล่งด้วยกัน คือ สินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ ซึ่งต้นทุน คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี มูลค่าหุ้นกู้ ออกใหม่ ซึ่งต้นทุน คือ ผลตอบแทนจากตลาดหลักทรัพย์ และสินเชื่อเงินตราต่างประเทศหรือหนี้ต่างประเทศ ซึ่งต้นทุน คือ อัตราดอกเบี้ย LIBOR (London Interbank Offer Rate) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนความสำคัญของแหล่งเงินทุนทั้ง 4 ประเภทดังกล่าว พบว่า สินค้าจากธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญสูงสุดและสามารถเป็นตัวแทนด้านต้นทุนทางการเงินได้ ดังนั้นการวิเคราะห์แนวโน้มของอัตราดอกเบี้ย MLR สะท้อนถึงต้นทุนที่ผู้ประกอบการหรือนักลงทุนต้องเสียหากตัดสินใจในการขยายการลงทุน จากภาพที่ 3.16 แสดงถึง แนวโน้มอัตราดอกเบี้ย MLR ในช่วง มกราคม 2553 - กุมภาพันธ์ 2554 พบว่า แนวโน้มของอัตราดอกเบี้ย MLR ในปี 2553 มีลักษณะอยู่สองช่วง คือ ทรงตัวอยู่ในอัตราคงที่เฉลี่ยเท่ากับ 6.25 อยู่ต่อเนื่องนับตั้งแต่ มกราคม - มิถุนายน และจากนั้นปรับตัวเพิ่มขึ้นและคงที่เฉลี่ยเท่ากับ 6.38 ในช่วงเดือนกรกฎาคม - พฤศจิกายน อีกครั้ง ในปี 2554 แนวโน้มของอัตราดอกเบี้ย MLR ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2553 โดยในเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ อัตราดอกเบี้ยคงที่เฉลี่ยเท่ากับ 6.75 แนวโน้มอัตราดอกเบี้ยในลักษณะเช่นนี้เอื้อต่อการตัดสินใจในการขยายการลงทุนของนักลงทุน

ภาพที่ 3.16 อัตราดอกเบี้ย MLR เฉลี่ย (มกราคม 2553 – กุมภาพันธ์ 2554)

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

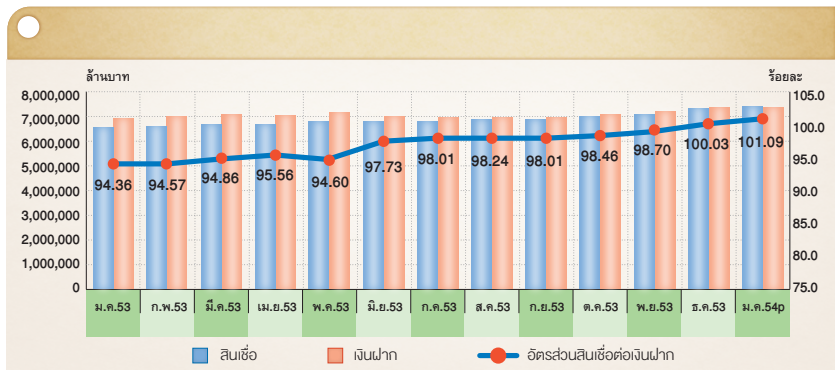
ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิทยาศาสตร์ขนาดกลางและขนาดย่อม

แหล่งเงินทุนภายนอกกิจการ สะท้อนถึงปริมาณหรือแหล่งเงินทุนสำหรับนักลงทุนเพื่อ การขยายการลงทุน โดยแหล่งเงินทุนภายนอกกิจการที่สำคัญ ประกอบด้วย สินเชื่อธนาคาร พาณิชย์ มูลค่าหุ้นกู้ออกใหม่ มูลค่าหุ้นทุนออกใหม่ และหนี้ต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม หาก พิจารณาจากปริมาณและความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน พบว่า สินเชื่อธนาคารพาณิชย์ สามารถสะท้อนถึงปริมาณแหล่งเงินทุนสำหรับนักลงทุนได้ดี

จากภาพที่ 3.17 พบว่า ธนาคารพาณิชย์มีการปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับ ตั้งแต่ต้นปี 2553 เป็นต้นมา และอัตราส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสที่ 4/2553 ต่อเนื่องต้นปี 2554 โดยอัตราส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากใน เดือนมกราคม 2554 เท่ากับร้อยละ 101.09 เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนที่ระดับร้อยละ 100.03 และ จากการขยายตัวของสินเชื่อเป็นสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาดังกล่าว อัตราส่วนสินเชื่อ ต่อเงินฝากยังคงดีกว่าช่วงระยะเวลาเดียวกันของปีก่อน

เมื่อเปรียบเทียบแนวโน้มการปล่อยสินเชื่อเทียบกับเงินฝากของธนาคาร จากภาพที่ 3.18 แสดงให้เห็นว่าเส้นแนวโน้มการปล่อยสินเชื่อจะอยู่ในระดับต่ำกว่าเงินฝากมาโดยตลอด และมี แนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นตั้งแต่ต้นปี 2553 แสดงถึง ความต้องการใช้สินเชื่อขยายตัวเพิ่มขึ้น ใน ขณะที่เส้นแนวโน้มของเงินฝากกลับมีทิศทางผันผวนในช่วง 2 ไตรมาสแรกของปี 2553 จากนั้น มีทิศทางปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ ส.ค. 2553 เป็นต้นมา แสดงถึง เงินออมในระบบมีมากขึ้น

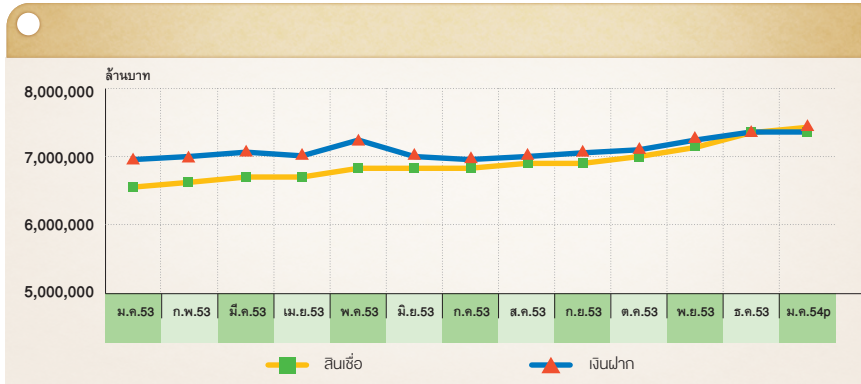
ภาพที่ 3.17 แนวโน้มการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ระหว่าง มกราคม 2553 – มกราคม 2554

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย
ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาพที่ 3.18 เปรียบเทียบแนวโน้มการปล่อยสินเชื่อกับเงินฝากของธนาคารพาณิชย์
ระหว่าง มกราคม 2553 – มกราคม 2554

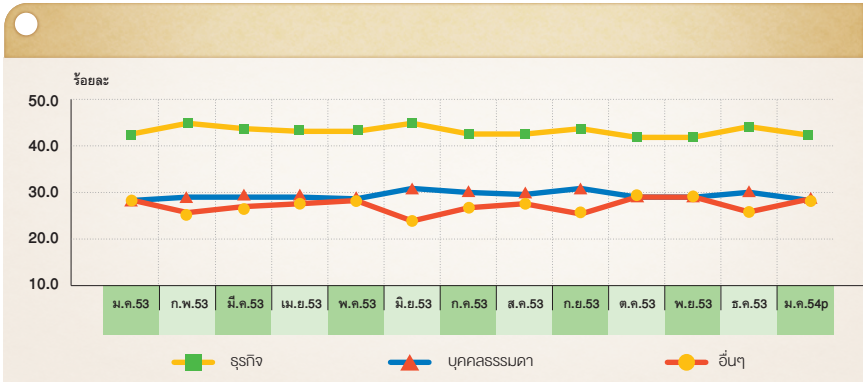
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาประเภทสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ พบว่า ประมาณร้อยละ 40.0 ของสินเชื่อที่ปล่อยเป็นสินเชื่อเพื่อธุรกิจ แต่อย่างไรก็ตาม สัดส่วนการปล่อยสินเชื่อประเภทธุรกิจมีแนวโน้มลดลงจากประมาณร้อยละ 43.96 ในเดือน ธันวาคม 2553 เหลือเพียงร้อยละ 42.48 ในเดือนมกราคม 2554

สำหรับแนวโน้มภาวะสินเชื่อในไตรมาสที่ 1/2554 คาดว่าความต้องการสินเชื่อภาคธุรกิจทั้งจากธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จะยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ส่วนความต้องการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยจะลดลงเล็กน้อย ความต้องการสินเชื่อบัตรเครดิตใกล้เคียงกับไตรมาสก่อน แต่สินเชื่อครัวเรือนอื่นๆ เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนเนื่องจากความเชื่อมั่นที่ปรับดีขึ้นของผู้บริโภค สำหรับมาตรฐานการให้สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย และสินเชื่อครัวเรือนอื่นๆ คาดว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่จะเพิ่มความเข้มงวดขึ้นเล็กน้อยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากความกังวลด้านคุณภาพสินเชื่อ สำหรับสินเชื่อบัตรเครดิตกลับผ่อนคลายลง

ภาพที่ 3.19 แนวโน้มการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ตามประเภทสินเชื่อ ระหว่าง มกราคม 2553 – มกราคม 2554

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย
 หมายเหตุ : P ตัวเลขเบื้องต้น
 ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3.2.2 ดัชนีชี้วัดด้านการลงทุนของ SMEs

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม

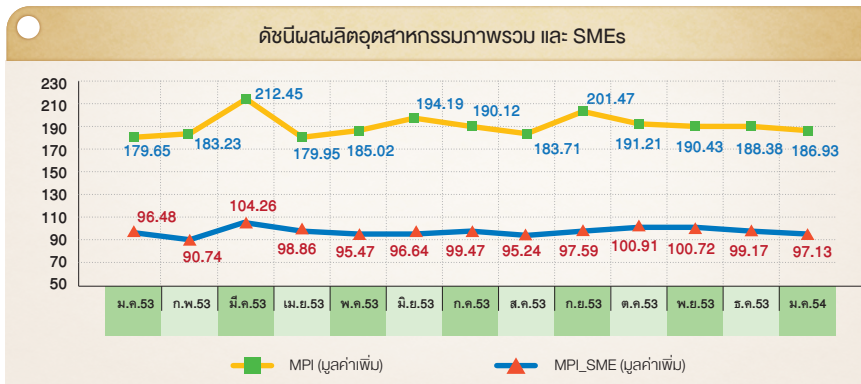
1) ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม สะท้อนถึงระดับการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ใช้วัดแนวโน้มของผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม โดยดัชนีอุตสาหกรรมจะเพิ่มขึ้นเมื่อเศรษฐกิจมีการขยายตัว และลดลงเมื่อเศรษฐกิจชะลอตัว จากภาพที่ 3.20 แสดงถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) ในภาพรวมของประเทศ และในบริบทของ SMEs ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในระดับภาพรวมของประเทศ และตั้งแต่เดือนมกราคม 2553 เป็นต้นมา มีอัตราการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นโดยดัชนีได้ปรับตัวขึ้นไปสูงที่สุดที่ระดับ 212.4 ในเดือนมีนาคม และได้ปรับตัวลดลงเล็กน้อยเมื่อมีเหตุการณ์ไม่สงบเรียบร้อยในประเทศในเดือน เมษายน และพฤษภาคม แต่หลังจากนั้นก็สามารถปรับตัวสูงขึ้นอีกครั้ง เห็นได้ว่าโดยเฉลี่ยแล้วในปี 2553 ที่ผ่านมา ดัชนี

ผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) ของประเทศ มีค่าเฉลี่ยเหนือระดับ 190 ส่วนในบริบทของ SMEs นั้น ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม มีทิศทางปรับตัวไปในทิศทางเดียวกันกับอุตสาหกรรมของประเทศ โดยมีการปรับตัวสูงขึ้นตั้งแต่เดือนมกราคม 2553 โดยมีการปรับตัวสูงที่สุดในเดือนมีนาคมที่ระดับ 104.26 และปรับตัวลดลงในเดือน เมษายน และพฤษภาคม จากเหตุการณ์ความไม่สงบในประเทศแต่หลังจากนั้นก็ปรับตัวสูงขึ้นอีก โดยเฉลี่ยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) ของผู้ประกอบการ SMEs อยู่ที่เหนือระดับ 95 ซึ่งเป็นผลมาจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของโลก และความเชื่อมั่นในศักยภาพของแรงงานทักษะของไทย ทำให้มีกำลังการสั่งซื้อจากประเทศคู่ค้าเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งมีการขยายตัวของตลาดส่งออกในกลุ่มอาเซียนเติบโตสูงขึ้น ส่งผลให้มีคำสั่งซื้อสินค้าส่งออกเข้ามาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ ยิ่งไปกว่านั้น ปัจจัยหนุนในการเอื้อประโยชน์อย่างเต็มที่ของกรอบข้อตกลงทางการค้าเสรีระหว่างประเทศ ทั้งในส่วนของ AEC และ AFTA สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ จึงเป็นแรงจูงใจให้เกิดการสั่งซื้อสินค้าอุตสาหกรรมเป็นอย่างมากอีกด้วย

ภาพที่ 3.20 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรวม และ SMEs (มูลค่าเพิ่ม)

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

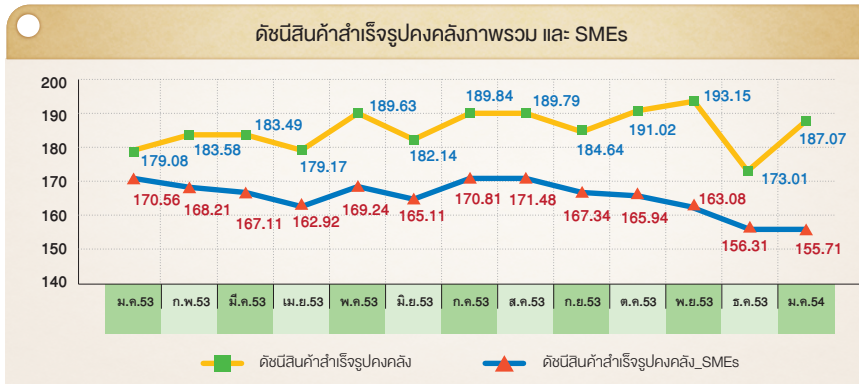
2) ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง และดัชนีการส่งสินค้า

ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง เป็นดัชนีวัดแนวโน้มของระดับสินค้าสำเร็จรูปในสต็อกที่ยังไม่ได้ถูกขนส่งออกไปจากโรงงาน ซึ่งสะท้อนถึงภาวะการผันตัวหรือชะลอตัวทางระบบเศรษฐกิจภายในประเทศได้ในระดับหนึ่ง แต่จำเป็นต้องพิจารณาดัชนีอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น ดัชนีการขนส่งสินค้า โดยเป็นดัชนีชี้วัดระดับความต้องการสินค้าอุตสาหกรรมในตลาด ถ้าในตลาดมีความต้องการสินค้าอุตสาหกรรมมากขึ้น จะมีการขนส่งสินค้าไปยังตลาดมากขึ้น ซึ่งแสดงถึงแนวโน้มการขยายตัวของธุรกิจ ทั้ง 2 ดัชนีจะเป็นตัววัดภาวะทางเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี โดยที่หากดัชนีขนส่งสินค้าเพิ่มขึ้น และดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังเพิ่มขึ้นด้วย แสดงว่าผู้ผลิตเพิ่มการผลิตสินค้าเพื่อเตรียมไว้สำหรับการจำหน่ายในรอบถัดไป ซึ่งเป็นสัญญาณของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ เป็นต้น จากภาพที่ 3.21 และ 3.22 เป็นการแสดงถึงดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังและดัชนีการส่งสินค้าทั้งในภาพรวมของประเทศและในบริษัท SMEs จะเห็นได้ว่า ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังในระดับภาพรวมของประเทศ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2553 ที่ระดับ 180 มีการปรับตัวขึ้นลงอยู่ในกรอบแคบๆ และปรับตัวขึ้นไปสูงสุดที่ระดับ 193 ในเดือน พฤศจิกายน 2553 และหลังจากนั้นก็ปรับตัวลดลงที่ระดับ 173 ในเดือน ธันวาคม 2553 เนื่องจากความต้องการในตลาดโลกเพิ่มสูงขึ้น และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีคำสั่งซื้อสินค้าเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการเริ่มระบายสต็อกสินค้าออกสู่ตลาดเพิ่มมากขึ้น และเมื่อพิจารณาร่วมกับดัชนีการส่งสินค้าในระดับภาพรวมของประเทศแล้ว จะเห็นได้ว่า ดัชนีการส่งมอบสินค้าเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงภาวะการต้องการในตลาดเพิ่มสูงมากขึ้น โดยที่ดัชนีการส่งสินค้ามีอัตราการเติบโตสูงกว่าดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง จึงเป็นการส่งสัญญาณบ่งบอกถึงการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี

เมื่อพิจารณาถึงดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังของ SMEs จะเห็นได้ว่ามีทิศทางการปรับตัวลดลงเนื่องจากมีการระบายสินค้าออกสู่ตลาดตลอดเวลา ประกอบกับผู้ประกอบการ SMEs จะไม่มีการสต็อกสินค้าจำนวนมากไว้ในคลังสินค้า จึงทำให้มีการผลิตสินค้าเพื่อป้อนสินค้าตามความต้องการของตลาด และคำสั่งซื้อสินค้าล่วงหน้าเท่านั้น โดยเฉพาะในช่วงระหว่างเดือนมกราคม 2553 จนถึงเดือนมกราคม 2554 ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังของ SMEs ปรับตัวลดต่ำกว่าระดับ 170 นั้น หมายถึงผู้ประกอบการมีการระบายสินค้าออกสู่ตลาดอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงภาวะการฟื้นตัวเศรษฐกิจได้อย่างชัดเจน และเมื่อพิจารณาร่วมกับดัชนีการส่งสินค้าของ SMEs จะเห็นได้ว่า ดัชนีการส่งสินค้าเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อยอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับดัชนีสำเร็จรูปคงคลัง ยิ่งตอกย้ำถึงภาวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกอย่างเห็นได้ชัด

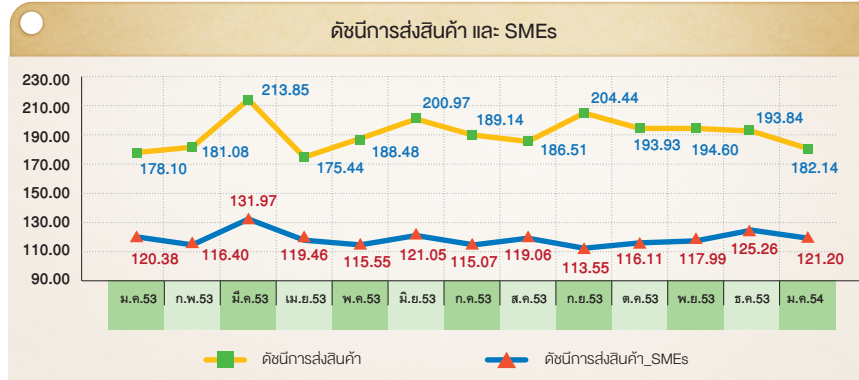
ภาพที่ 3.21 ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังภาพรวม และ SMEs

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาพที่ 3.22 ดัชนีการส่งสินค้าภาพรวม และ SMEs

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

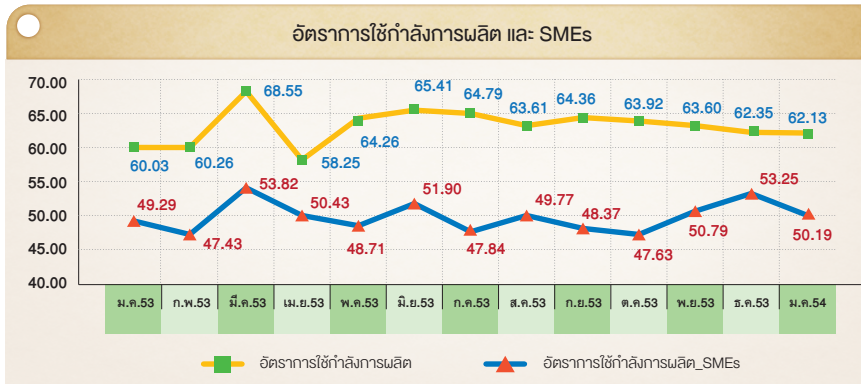
ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3) อัตราการใช้กำลังการผลิต

อัตราการใช้กำลังการผลิตสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าของอุตสาหกรรม ดังนั้นหากอุตสาหกรรมมีแนวโน้มการใช้อัตราการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องย่อมส่งผลต่อการขยายการลงทุนในอนาคตด้วยเช่นกัน จากภาพที่ 3.23 แสดงถึงอัตราการใช้กำลังการผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมในภาพรวมของประเทศ และในบริษัทของ SMEs ซึ่งเห็นได้ชัดเห็นว่า อัตราการใช้กำลังผลิตของประเทศมีแนวโน้มเพิ่มสูงกว่าระดับร้อยละ 60 ตั้งแต่เดือนมกราคม 2553 โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตของประเทศได้ปรับขึ้นสูงที่สุดถึงร้อยละ 68.55 ในเดือนมีนาคม 2553 ที่ผ่านมาและได้ปรับตัวลดลงไปที่ 58.25 ในเดือนเมษายน เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบในประเทศ ได้ปรับตัวขึ้นสูงกว่าร้อยละ 60 อีกครั้งในเดือนพฤษภาคม 2553 ที่ผ่านมา แต่อย่างไรก็ตามพิจารณาอัตราการใช้กำลังการผลิตของ SMEs จะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าภาพรวมของประเทศพอสมควร โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ 47.0 - 55.0 ซึ่งมีทิศทางเดียวกับภาพรวมของประเทศ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมหลักที่ไทยเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออก เช่น ยานยนต์ อุตสาหกรรมไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ รวมทั้งเป็นปัจจัยหนุนให้อัตราการใช้กำลังการผลิตขยายตัว นอกจากนี้ยังเป็นไปตามทิศทางการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก และเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของภาคอุตสาหกรรมไทย เมื่อภาวะเศรษฐกิจโลกฟื้นตัวไทยสามารถรับคำสั่งซื้อได้จากทั่วโลกและสามารถผลิตและส่งออกสินค้าได้ทันต่อเวลา จึงเป็นที่มั่นใจของประเทศคู่ค้า

ภาพที่ 3.23 อัตราการใช้กำลังการผลิตภาพรวม และ SMEs

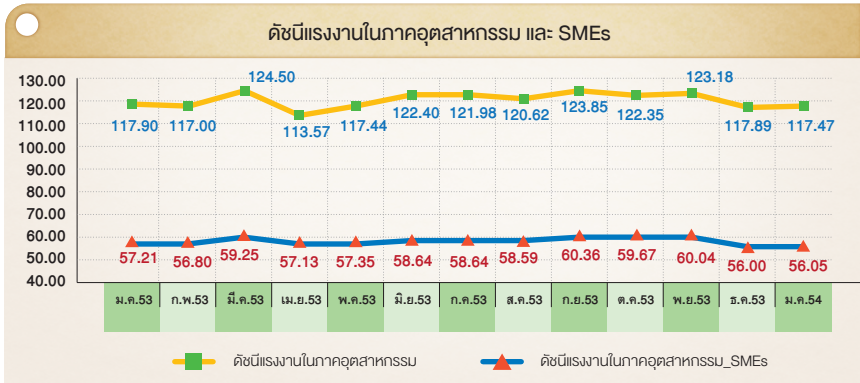
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

4) ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม

ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม สะท้อนการใช้แรงงานในกระบวนการผลิต ดังนั้น หากธุรกิจมีแนวโน้มใช้แรงงานเพิ่มขึ้น อาจสามารถสะท้อนถึงการเพิ่มการผลิตหรือการขยายการลงทุนของอุตสาหกรรมได้ จากภาพที่ 3.24 แสดงถึงดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมรวมของประเทศและในบริบทของ SMEs ซึ่งเห็นได้ชัดเจนนว่า ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศอยู่ในระดับที่สูงและมีแนวโน้มการใช้เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยดัชนีแรงงานอยู่ในช่วงร้อยละ 117 - 125 ขณะที่เมื่อพิจารณาดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมของ SMEs อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าภาพรวมของประเทศมากพอสมควร โดยดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมของ SMEs อยู่ในช่วงร้อยละ 55.0 - 60.0 เท่านั้น โดยมีแนวโน้มการใช้แรงงานเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในทิศทางเดียวกันกับภาพรวมของประเทศ สาเหตุหลักมาจากความต้องการสินค้าในตลาดโลกที่มีแนวโน้มความต้องการสินค้าเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับแรงงานฝีมือของคนไทยเป็นที่ยอมรับของตลาดโลกได้เป็นอย่างดี ทำให้มีคำสั่งซื้อสินค้าในตลาดเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มแรงงานที่มีทักษะเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย เพื่อป้อนสินค้าเข้าสู่ตลาดตามความต้องการของตลาดได้อย่างเต็มที่

ภาพที่ 3.24 ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมรวม และ SMEs

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3.2.3 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการ

1) องค์กรประกอบการด้านการลงทุน

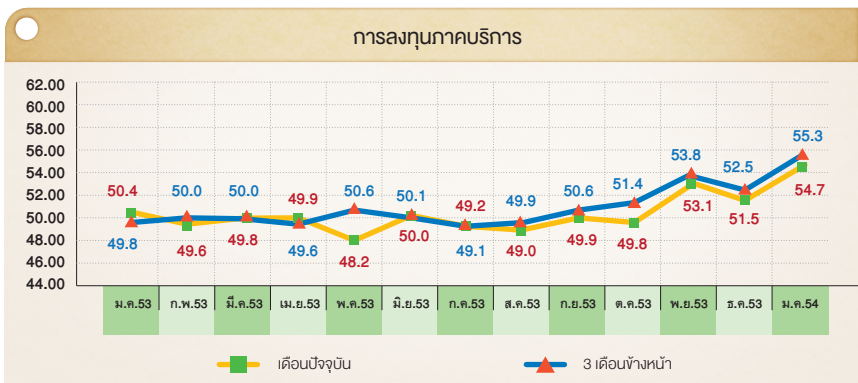
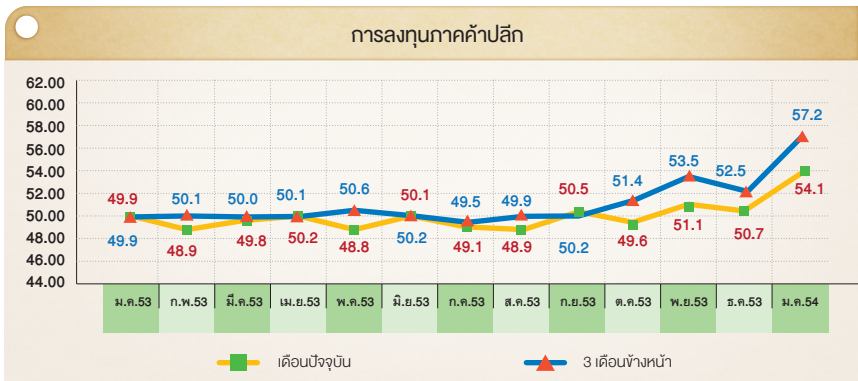
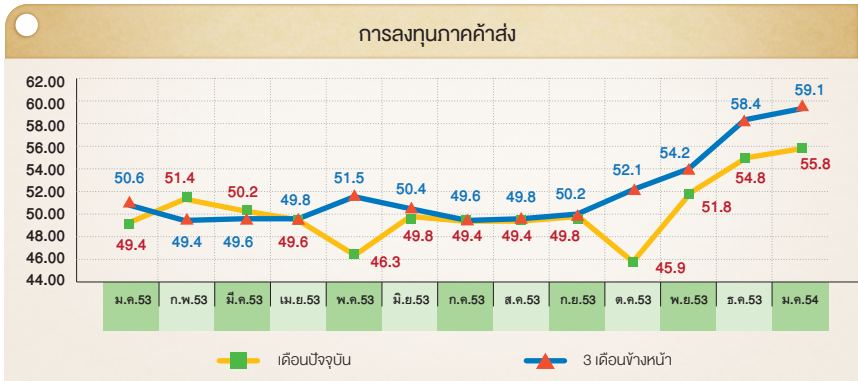
เมื่อพิจารณาความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการด้านการลงทุนของกิจการระหว่าง มกราคม 2553 - มกราคม 2554 พบว่า ความเชื่อมั่นด้านการลงทุนของผู้ประกอบการในช่วง มกราคม - ตุลาคม ของปี 2553 มีแนวโน้มลดลง โดยในเดือนพฤษภาคมปรับตัวลดลงอย่างมากเนื่องจากขาดความเชื่อมั่นเกี่ยวกับสถานการณ์ความรุนแรงทางการเมืองจากการชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) รวมทั้งสถานการณ์ภัยแล้งในปี 2553 เริ่มทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยในเดือนพฤษภาคม มีจังหวัดที่ประสบภัยแล้งแล้วทั้งสิ้น 31 จังหวัด ประกอบกับนักลงทุนต่างประเทศเริ่มขาดความเชื่อมั่นต่อสถานการณ์ทางการเมืองของไทย โดยในเดือนตุลาคม ปรับตัวลดลงต่ำสุดในรอบปี เนื่องจากสถานการณ์น้ำท่วมในหลายพื้นที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่ออกสู่ตลาดลดลง ส่งผลเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมค่อนข้างมาก

ความเชื่อมั่นด้านการลงทุนของผู้ประกอบการมีทิศทางปรับตัวดีขึ้นคือมีค่าดัชนีอยู่ในระดับเกินค่าฐานที่ 50 อีกครั้งในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2553 - มกราคม 2554 โดยมีปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อด้านบวก อันเนื่องมาจากสถานการณ์เศรษฐกิจภาพรวมยังคงมีการปรับตัวดีขึ้นชัดเจนอย่างต่อเนื่อง การส่งออกยังคงขยายตัวได้ในระดับสูงต่อเนื่อง บรรยากาศการลงทุนดีขึ้นและนักลงทุนต่างชาติยังคงมีความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจของไทย ระดับราคาพืชผลทางการเกษตรยังคงอยู่ในระดับที่ดีต่อเนื่อง สถานการณ์ทางการเมืองเริ่มคลี่คลายไปในทิศทางที่ดีขึ้น และไม่มีสถานการณ์ความวุ่นวายใดๆ ตลอดจนสถานการณ์น้ำท่วมใหญ่ในหลายพื้นที่ก็คลี่คลายไปในทิศทางที่ดีขึ้นเช่นกัน

ทั้งนี้ดัชนีความเชื่อมั่นเป็นการสอบถามความคิดเห็นหรือทัศนคติด้านการลงทุนของผู้ประกอบการซึ่งเป็นการแสดงความเห็น ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น อาจจะไม่ได้สะท้อนภาพโอกาสการลงทุนในระยะยาว แต่อย่างไรก็ตาม ดชนีความเชื่อมั่นเป็นดัชนีชี้นำตัวหนึ่ง ซึ่งช่วยให้เห็นถึงแนวโน้มที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต

ภาพที่ 3.25 ดัชนีความเชื่อมั่นด้านการลงทุน ระหว่าง มกราคม 2553 – มกราคม 2554

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

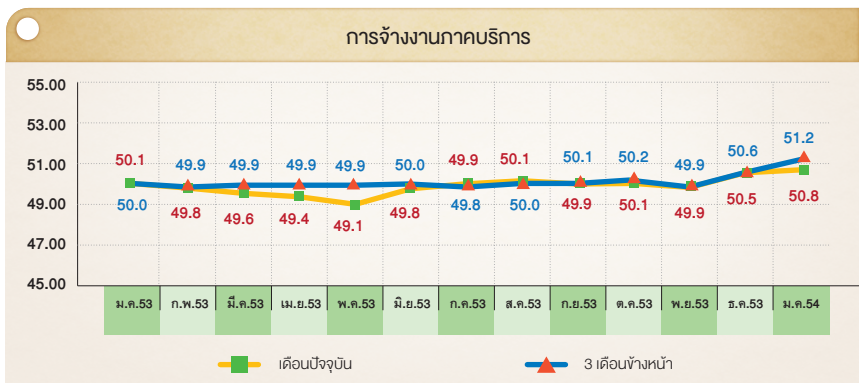
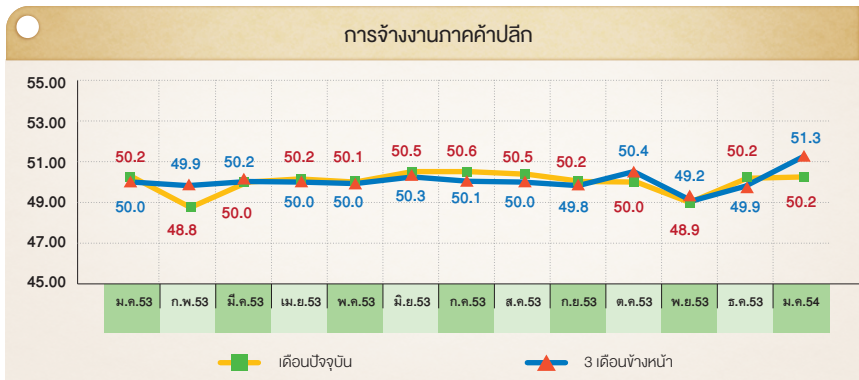
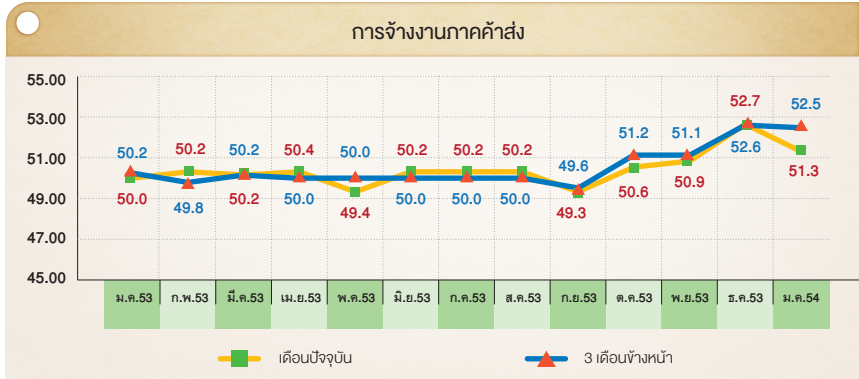
2) องค์ประกอบด้านการจ้างงาน

ความเชื่อมั่นด้านการจ้างงานเป็นดัชนีชี้แนวโน้มการลงทุนอีกตัวหนึ่ง ดัชนีความเชื่อมั่นด้านการจ้างงานของผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการไม่ค่อยมีการเคลื่อนไหวระหว่างเดือนมากนัก เนื่องจากผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นในสาขาธุรกิจของตน (ภาคการค้าและบริการ) นั้น โดยลักษณะของกิจการเป็นกิจการที่ไม่ต้องใช้แรงงานสูงมากอยู่แล้ว หากผู้ประกอบการจะมีการลงทุนจะเป็นการลงทุนด้านเครื่องมืออุปกรณ์ มากกว่าการลงทุนโดยการจ้างแรงงานเพิ่ม

เมื่อพิจารณาจากระดับความเชื่อมั่นด้านการจ้างงานของผู้ประกอบการในภาคการค้าและบริการ พบว่า ระดับความเชื่อมั่นด้านการจ้างงานต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ (เท่ากับ 50) แสดงถึงความไม่เชื่อมั่นของผู้ประกอบการในด้านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง 2 ไตรมาสแรกของปี 2553 ที่มีค่าดัชนีที่ต่ำ อันเนื่องมาจากผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมืองที่ยังคงมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามแนวโน้มความเคลื่อนไหวของค่าดัชนีได้ปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น โดยค่าดัชนีปรับมาอยู่ในระดับค่าฐานที่ 50 ในช่วงเดือน มิถุนายน 2553 - มกราคม 2554

สำหรับแนวโน้มของดัชนีการจ้างงานคงที่โดยตลอดไม่มีความผันผวนมากนัก แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่าผู้ประกอบการในภาคการค้าและบริการไม่ให้ความสนใจด้านการจ้างงานมากนัก และไม่เชื่อหรือไม่แน่ใจหากต้องมีการจ้างงานในอนาคต

ภาพที่ 3.26 ดัชนีความเชื่อมั่นด้านการจ้างงาน ระหว่าง มกราคม 2553 – มกราคม 2554

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3.3 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI)

3.3.1 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของไทย (FDI)

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน โดยเฉพาะสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศกลุ่มตลาดเกิดใหม่ (Emerging-market economies) จำเป็นที่จะต้องอาศัยการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment = FDI) ช่วยผลักดันกิจกรรมต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น แม้ในขณะที่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยและกำลังตกต่ำ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของไทย (FDI) กลายเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้เศรษฐกิจฟื้นกลับคืนสู่การเจริญเติบโตอีกครั้ง โดยจะทำให้มีเงินทุนไหลเข้าประเทศเพิ่มขึ้น เป็นการเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ตลาดเงินภายในประเทศและกิจการที่ประสบปัญหาทางการเงิน การขยายกิจการหรือการลงทุนใหม่ๆ ทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การลงทุนจากต่างชาติจะก่อให้เกิดการถ่ายโอนเทคโนโลยี ความรู้ทางด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมาตรฐานเป็นสินค้าคุณภาพที่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของไทย (FDI) ในภาวะเศรษฐกิจปกติ ปริมาณกระแสเงินทุนเข้าจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสามารถบ่งบอกถึงภาวะเศรษฐกิจของประเทศได้ในขณะนั้น คือ เมื่อเศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น มีปัจจัยบวกต่างๆ คอยผลักดันให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นไปด้วยดี นักลงทุนต่างชาติมีความมั่นใจในการลงทุน ทำให้มีกระแสเงินทุนไหลเข้ามา ในทางตรงกันข้าม หากภาวะเศรษฐกิจเริ่มชะลอตัว และมีแนวโน้มตกต่ำในอนาคต การลงทุนจากต่างประเทศก็จะลดลง

3.3.2 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิ ปี 2551 - ปี 2553

จากสถิติของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่า เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิในไทยในปี 2553 มีมูลค่ารวม 141,764.69 ล้านบาท ลดลงจากปี 2552 จำนวน 12,249.78 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 7.95 โดยประเทศที่มีมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงสุทธิสูงสุดอันดับที่ 1 ได้แก่ ญี่ปุ่น มูลค่า 33,055.69 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23.32 แต่มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปี 2552 ร้อยละ 64.51 รองลงมา คือ เนเธอร์แลนด์ ที่มีเงินลงทุนเพิ่มขึ้น 9,535.07 ล้านบาท จึงส่งผลให้ขยับขึ้นมาเป็นอันดับ 2 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.95 และฮ่องกง มีเงินลงทุนเพิ่มขึ้น 9,802.30 ล้านบาท จึงส่งผลให้ขยับลงมาเป็นอันดับที่ 3 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.93 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นเท่ากับร้อยละ 229.47

ตารางที่ 3.2 เปรียบเทียบเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในไทย ปี 2551 - 2553 จำแนกตามแหล่งที่มา

อันดับ	ปี 2551		ปี 2552 ^๑		ปี 2553 ^๑		สัดส่วนมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงสุทธิทั้งหมด (%)	อัตราการขยายตัว (%) Y-O-Y
	ประเทศ	มูลค่า (ล้านบาท)	ประเทศ	มูลค่า (ล้านบาท)	ประเทศ	มูลค่า (ล้านบาท)		
1	ญี่ปุ่น	66,860.86	ญี่ปุ่น	93,130.46	ญี่ปุ่น	33,055.69	23.32	-64.51
2	ฮ่องกง	30,548.63	สิงคโปร์	19,740.67	เนเธอร์แลนด์	22,615.54	15.95	72.90
3	สวีเดน	14,985.65	เนเธอร์แลนด์	13,080.47	ฮ่องกง	14,074.08	9.93	229.47
4	เนเธอร์แลนด์	8,507.85	ฝรั่งเศส	5,567.76	สหรัฐอเมริกา	13,363.39	9.43	-213.62
5	สิงคโปร์	5,613.75	สเปน	4,382.41	ฝรั่งเศส	7,370.50	5.20	32.38
6	เดนมาร์ก	3,859.79	ฮ่องกง	4,271.78	เบลเยียม	4,523.89	3.19	1,405.86
7	ออสเตรเลีย	2,728.55	เกาหลีใต้	3,615.99	เกาหลีใต้	4,434.50	3.13	22.64
8	เกาหลีใต้	2,725.68	เยอรมนี	3,340.52	เดนมาร์ก	4,058.21	2.86	22.75
9	สเปน	2,203.18	เดนมาร์ก	3,306.18	สหราชอาณาจักร	3,672.30	2.59	-746.80
10	สหราชอาณาจักร	1,955.61	ลักเซมเบิร์ก	3,141.24	ลักเซมเบิร์ก	3,416.38	2.41	8.76
11	อื่นๆ	108,340.38	อื่นๆ	436.99	อื่นๆ	31,180.21	21.99	7,035.22
	รวม	248,329.93	รวม	154,014.47	รวม	141,764.69	100.00	-7.95

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย ณ 31 มีนาคม 2554

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณามูลค่าเงินลงทุนโดยตรงสุทธิเป็นรายสาขา พบว่า สาขาที่มีมูลค่าเงินลงทุนสูงที่สุดยังคงเป็นภาคอุตสาหกรรม โดยคิดเป็นมูลค่า 100,919.64 ล้านบาท หรือร้อยละ 71.19 ของมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงสุทธิทั้งหมด แต่มีอัตราการขยายตัวลดลงจากปีก่อนร้อยละ 24.26 รองลงมาได้แก่ เงินลงทุนในกิจการการค้า มูลค่า 15,694.56 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.07 และมีอัตราการขยายตัวที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 40.11 และการลงทุนในกิจการเหมืองแร่และย่อยหิน คิดเป็นมูลค่า 11,825.03 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวลดลงเท่ากับร้อยละ 37.42 ทั้งนี้ภาคอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเงินลงทุนสูงสุด ได้แก่ สาขาเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง รองลงมา เคมีภัณฑ์ และเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า ตามลำดับ

ตารางที่ 3.3 เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิ ในปี 2551 - 2553 จำแนกตามสาขาการลงกฏ

อันดับ	ปี 2551		ปี 2552		ปี 2553		สัดส่วนมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงสุทธิทั้งหมด (%)	อัตราการขยายตัว (%) Y-O-Y
	ประเทศ	มูลค่า (ล้านบาท)	ประเทศ	มูลค่า (ล้านบาท)	ประเทศ	มูลค่า (ล้านบาท)		
1	อุตสาหกรรม	196,743.19	อุตสาหกรรม	133,246.52	อุตสาหกรรม	100,919.64	71.19	-24.26
2	อสังหาริมทรัพย์	33,956.71	อสังหาริมทรัพย์	24,973.93	การค้า	15,694.56	11.07	40.11
3	บริการ	14,052.29	เหมืองแร่และย่อยหิน	18,896.01	เหมืองแร่และย่อยหิน	11,825.03	8.34	-37.42
4	สถาบันการเงิน	9,193.18	การค้า	11,201.66	บริการ	8,991.22	6.34	-221.96
5	การค้า	1,156.56	การก่อสร้าง	754.90	อสังหาริมทรัพย์	8,585.14	6.06	-65.62
6	เกษตร	317.61	เกษตร	253.56	การลงทุนและบริษัทโฮลดิ้ง	282.93	0.20	11.58
7	การลงทุนและบริษัทโฮลดิ้ง	222.79	การลงทุนและบริษัทโฮลดิ้ง	31.65	เกษตร	-3,907.09	-2.76	-12,444.68
8	เหมืองแร่และย่อยหิน	-96.71	บริการ	-7,372.16	สถาบันการเงิน	-6,122.10	-4.32	-83.24
9	การก่อสร้าง	-1,054.96	สถาบันการเงิน	-36,534.14	การก่อสร้าง	-7,267.05	-5.13	-1,062.65
10	อื่นๆ	-6,160.75	อื่นๆ	8,562.52	อื่นๆ	12,762.39	9.00	49.05
	รวม	248,329.93	รวม	154,014.47	รวม	141,764.69	100.00	-7.95

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย ณ 31 มีนาคม 2554
 ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม